

Anna X

Un relat de: [bloodymaruja](#)

Amb molt esforç, quan era adolescent, vaig poder sortir de l'infern de l'anorèxia. L'Anna X no ho aconseguí.

L'Anna de quinze anys, princesa encantada,
es mira al mirall i aparta la cara.
S'hi torna a acostar, apropant els llavis,
hi tira l'alè i, a punta de dit,
sobre el baf del vidre pinta un cor petit.
Dues passes enrere i s'examina bé,
es mira les cames, li semblen tan grasses
que no veu els ossos dels canells com canyes,
ni el rostre famèlic de pòmuls xuclats,
ni els ulls esverats d'ulleres morades.

Cos de papallona,
cos pols impalpable,
cos d'aire de mar,
cos de matinada.
No té sang, ni sexe,
ni fam, ni desig.

El crit de sa mare li trenca l'encant,
amb el tema tòpic què vols per dinar,
fins que no t'ho acabis no t'aixecaràs.
El mite caigut, vaca fastigosa,
que quan es descuida regira sa bossa
buscant el que sigui que pensi trobar.
Però és massa ruca, mai se n'ha adonat.
de les arts precises per dissimular.
Dins les sabatilles hi caben dues llesques
i a les butxaques s'hi amaga la carn.

Cos d'aigua de pluja,
cos nit estelada,
cos de brisa freda,
cos d'espuma clara.
No té sang, ni sexe,
ni fam, ni desig.

L'angoixa tenalla quan pensa en menjar,
el nus de la gola es fa insuportable,
i l'olor de la cuina la fa vomitar.
Mirant la finestra voldria tirar-se
per a no sentir més preguntar al seu pare
quin déu arbitrari l'ha fet canviar així
amb els ulls de nacre que miren cap dins,
al cervell cordills per lligar la gana.
S'ha acabat la sang, només queden llàgrimes,
plany, plora i suplica tan sols per tenir:

Cos de raig de lluna,
cos d'etèria albada,
cos d'ala de mosca,
cos de ploma blanca.
No té sang, ni sexe,
ni fam, ni desig.

Tant temps morta i viva, ja no té ni amics.
quin final l'espera a la matinada?
L'Anna de quinze anys, princesa embuixada,
es tanca a la cambra i s'ajeu al llit,
esperant que un príncep li canviï el destí.
Però ningú no arriba i s'apaga sola.
Com a pòstum rastre de sa curta vida,
al mirall hi queda l'empremta del dit , que fa poca estona, amb infantil traça,
sobre el baf del vidre pintà un cor petit.